Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1338/2002

2002 m. liepos 22 d.

įvedantis galutinį kompensacinį muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį kompensacinį muitą, įvestą importuojamai Indijos kilmės sulfanilo rūgščiai

(OL L 196, 25.7.2002, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 492/2004 2004 m. kovo 8 d.	L 80	6	18.3.2004
►**M2**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 123/2006 2006 m. sausio 23 d.	L 22	5	26.1.2006

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1338/2002

2002 m. liepos 22 d.

įvedantis galutinį kompensacinį muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį kompensacinį muitą, įvestą importuojamai Indijos kilmės sulfanilo rūgščiai

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 15 straipsnį,

atsižvelgdama Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pasiūlymą,

kadangi:

A. LAIKINOSIOS PRIEMONĖS

(1) Komisija Reglamentu (EB) Nr. 573/2002 ([2]) („laikinasis reglamentas“) įvedė laikinąjį kompensacinį muitą importuojamai Indijos kilmės sulfanilo rūgščiai. Komisija Reglamentu (EB) Nr. 575/2002 ([3]) („laikinasis antidempingo reglamentas“) įvedė ir laikinąjį antidempingo muitą importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos ir Indijos kilmės sulfanilo rūgščiai.

B. TOLESNĖ TVARKA

(2) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kurių pagrindu buvo nuspręsta įvesti laikinąjį kompensacinį muitą, daugybė suinteresuotų asmenų pateikė pastabas raštu. Visiems suinteresuotiems asmenims, pareikalavusiems juos išklausyti, Komisija sudarė galimybes būti išklausytiems.

(3) Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kuri buvo būtina galutinėms išvadoms.

(4) Visiems asmenims buvo pranešti esminiai faktai ir aplinkybės, kurių pagrindu buvo ketinama rekomenduoti įvesti galutinį kompensacinį muitą ir galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikinuoju kompensaciniu muitu. Jiems taip pat buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jie po šio atskleidimo galėjo pateikti pareiškimus.

(5) Buvo atsižvelgta į asmenų žodžiu ir raštu pateiktus argumentus.

(6) Išnagrinėjus laikinąsias išvadas ir remiantis po jų surinkta informacija, patvirtinamos laikinajame reglamente išdėstytos pagrindinės išvados.

C. ATITINKAMAS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

1. Atitinkamas produktas

(7) Paskelbus laikinąjį reglamentą, daugelis suinteresuotų asmenų pareiškė, kad atitinkamo produkto apibrėžimas buvo netikslus. Jie teigė, kad techninė ir išgryninta sulfanilo rūgšties klasės skiriasi iš esmės pagal savo grynumą, turi skirtingas savybes ir paskirtį. Buvo pareikšta, kad dvi sulfanilo rūgšties klasės negali būti laikomos tuo pačiu produktu ir todėl atliekant tyrimą turėjo būti traktuojamos kaip atskiri produktai. Pagrindžiant šį argumentą buvo teigiama, kad negalima visiškai pakeisti vienos sulfanilo rūgšties klasės kita. Nors buvo sutinkama, kad išgrynintą klasę galima naudoti visoms paskirtims, to paties negalima pasa-

([1]) OL L 288, 1997 10 21, p. 1.
([2]) OL L 87, 2002 4 4, p. 5.
([3]) OL L 87, 2002 4 4, p. 28.

▼B

kyti apie techninės klasės sulfanilo rūgštį dėl joje esančių priemaišų kiekio, visų pirma dėl anilino liekanų. Dėl šių priemaišų techninės klasės sulfanilo rūgštis buvo netinkama naudoti optinių baliklių ir maistinių dažų gamybai.

(8) Primenama, kad išgrynintos klasės sulfanilo rūgštis gaunama gryninant techninės klasės sulfanilo rūgštį ir pašalinant iš jos tam tikras priemaišas. Šis gryninimo procesas nepakeičia molekulinių junginio savybių ar to, kaip jis reaguoja su kitais chemikalais. Todėl techninei ir išgrynintai klasėms būdingos tos pačios pagrindinės cheminės savybės. Tai, kad esant tam tikrai paskirčiai, klases galima sukeisti tik viena kryptimi dėl priemaišų baimės, nėra laikoma pakankamu pagrindu teigti, kad išgryninta ir techninė klasės yra skirtingi produktai, kuriuos reikėtų atskirai nagrinėti dviejuose skirtinguose tyrimuose. Pripažįstant, kad gryninimo procesas padidina tam tikras gamybos proceso sąnaudas, primenama, kad į jas buvo atsižvelgta sąžiningai lyginant skirtingas Bendrijos pramonės pagamintas klases ir iš atitinkamos šalies importuotas klases, siekiant apskaičiuoti kainų numušimo lygį ir žalos likvidavimo lygį.

(9) Todėl buvo laikoma, kad suinteresuotų asmenų pastabos, pateiktos dėl atitinkamo produkto apibrėžimo, nebuvo pakankamos išvadoms šiuo klausimu, kurios buvo padarytos laikinuoju etapu, pakeisti. Todėl daroma galutinė išvada, kad šiame nagrinėjime abi sulfanilo rūgšties klasės turėtų būti traktuojamos kaip vienas ir tas pats produktas.

2. **Panašus produktas**

(10) Komisijai nebuvo pateikta naujų faktų, kurie leistų jai pakeisti išvadas, padarytas laikinuoju etapu, visų pirma išvados, kad Bendrijos gamintojų pagaminta ir parduodama sulfanilo rūgštis ir Indijoje pagaminta bei į Bendriją eksportuojama sulfanilo rūgštis yra panašūs produktai.

(11) Patvirtinamos laikinosios išvados dėl panašaus produkto, išdėstytos laikinojo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje.

D. **SUBSIDIJA**

(12) Patvirtinamos išvados, padarytos laikinajame reglamente dėl kompensuotinų subsidijų, kurias gavo eksportuojantys gamintojai, išskyrus tuos atvejus, kai toliau aiškiai nurodyta kitaip.

1. **Eksporto perdirbimo zonos (EPZ)/Į eksportą orientuoti vienetai (EOV)**

(13) Nebuvo gauta jokių naujų pastabų pagal šią antraštę. Patvirtinamos išvados, išdėstytos laikinojo reglamento 18–28 konstatuojamosiose dalyse.

2. **Priklausančių muitų atsiskaitymo knygelių schema (PMAK) – po eksporto**

(14) Indijos Vyriausybė („IV“) pareiškė, kad Susitarimas dėl subsidijų ir išlyginamųjų priemonių (SSIP) yra pažeistas pagal formą ir turinį, kadangi Komisija neištyrė praktinio PMAK panaudojimo kiekvienu atveju. Ji įrodinėjo, kad Komisija neteisingai įvertino išmokas pagal šias schemas, kadangi pagal Reglamento (EB) Nr. 2026/97 („pagrindinio reglamento“) 2 straipsnį tik atleidimas nuo akcizo mokesčio gali būti laikytinas subsidija. Todėl, siekiant nustatyti, ar egzistuoja subsidija, reikia ištirti, ar egzistuoja perteklius.

(15) Komisija taikė toliau nurodytą metodą, siekdama nustatyti, ar PMAK, taikoma po eksporto, yra kompensuotina subsidija ir, jeigu taip, apskaičiuoti naudos dydį.

▼B

(16) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčiu daroma išvada, kad šioje schemoje yra naudojama finansinė IV parama, kadangi nesurenkamos Vyriausybės pajamos (t. y. importo mokesčiai), kurios turėtų būti renkamos. Taip pat gavėjas gauna naudos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje, kadangi eksportuojantys gamintojai buvo atleisti nuo įprastų importo mokesčių mokėjimo. PMAK subsidija priklauso nuo eksporto veiklos ir todėl yra kompensuotina pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį, nebent taikoma viena iš išimčių, numatytų pagrindiniame reglamente.

(17) 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje numatyta tokia išimtis, *inter alia*, drobeko ir pakaitinio drobeko schemoms, kurios atitinka griežtas taisykles, nustatytas I priedo i punkte, II priede (drobeko apibrėžimas ir taisyklės) ir III priede (pakaitinio drobeko apibrėžimas ir taisyklės).

(18) Analizė parodė, kad PMAK, taikoma po eksporto, nėra nei drobeko, nei pakaitinio drobeko schema. Šioje schemoje nėra standartinio įsipareigojimo importuoti tik tas prekes, kurios sunaudojamos gaminant eksportuojamas prekes (pagrindinio reglamento II priedas), kas užtikrintų, kad I priedo i punkto reikalavimai buvo patenkinti. Be to, nesukurta tikrinimo sistema, kuri leistų patikrinti, ar importuotos prekės iš tikrųjų buvo sunaudotos gamybos procese. Tai nėra ir pakaitinio drobeko schema, kadangi importuotos prekės neturi būti tų pačių kiekių ir savybių kaip vietoje įgytos sąnaudos, kurios buvo panaudotos eksporto produkcijai (pagrindinio reglamento III priedas). Galiausiai, eksportuojantys gamintojai gali gauti PMAK išmokas nepriklausomai nuo to, ar jie apskritai importuoja sąnaudas. Norinčiam gauti išmoką eksportuotojui pakanka tiesiog eksportuoti prekes neparodant, kad kurios nors sąnaudų medžiagos buvo importuotos. Todėl eksportuojantys gamintojai, kurie visas sąnaudas perka vietos rinkoje ir neimportuoja prekių, kurias galima naudoti kaip sąnaudas, vis tiek turi teisę gauti PMAK išmokas. Todėl PMAK, taikoma po eksporto, neatitinka nė vienos iš I–III priedų nuostatų. Kadangi todėl netaikoma pirmiau minėta subsidijos apibrėžimo išimtis, kompensuotina nauda yra visų importo muitų, paprastai mokamų už visą importą, grąžinimas.

(19) Iš to, kas išdėstyta pirmiau, ir remiantis pagrindiniu reglamentu, aiškiai matyti, kad perteklinis importo muitų grąžinimas yra pagrindas apskaičiuoti naudos sumą tik esant tikroms drobeko ir pakaitinio drobeko schemoms. Kadangi yra nustatyta, kad PMAK, taikoma po eksporto, nepriskiriama nė vienai iš šių dviejų kategorijų, nauda lygi visai grąžintų importo muitų sumai, o ne tariamam grąžinimo pertekliui, kadangi visas muitų grąžinimas šiais atvejais laikomas pertekliniu.

(20) Dėl nurodytųjų priežasčių IV reikalavimas negali būti patenkintas ir patvirtinamos laikinosios išvados dėl šios schemos kompensuotinumo ir naudos apskaičiavimo, kaip nurodyta laikinojo reglamento 35–40 konstatuojamosiose dalyse.

3. **Atleidimo nuo pajamų mokesčio schema (APMS)**

(21) Bendradarbiaujanti įmonė pareiškė, kad, apskaičiuojant naudą pagal šią schemą, nebuvo visiškai atsižvelgta į faktinę įmonės sumokėtų mokesčių sumą, kadangi į pradinį skaičiavimą buvo įtrauktas tik Minimalus alternatyvus mokestis (MAM), o ne ankstesniais metais iš anksto sumokėti pajamų mokesčiai.

(22) Buvo nustatyta, kad šis tvirtinimas buvo pagrįstas. Nauda įmonei buvo perskaičiuota ir buvo nustatyta, kad ji yra nedidelė.

4. **Išankstinių licencijų – išankstinių išleidimo pavedimų (IIP) schema**

(23) IV pareiškė, kad IIP – tai tik teisėtos pakaitinio drobeko schemos teisėtas išplėtimas (Išankstinė licencija). IV teigė, kad tai įrodo tas

▼B

faktas, jog egzistuoja nenutraukiamas ryšys tarp gautų licencijų (net jei jos vėliau pakeistos į IIP) ir sąnaudų, būtinų eksportuojamoms prekėms gaminti, importavimo. Be to, sistemą IV organizuoja ir administruoja taip, kad nebūtų galimybių atsirasti bet kokiam pertekliniam grąžinimui.

(24) Šiuo atžvilgiu IV teigė, kad pagal pakaitinio drobeko schemą nereikalaujama, kad už importuotas sąnaudas muitų grąžinimo išmokas gaunanti įmonė būtent šias sąnaudas sunaudotų atitinkamoms eksportuojamoms prekėms gaminti. IV teigimu, įmonė gali naudoti vietoje įgytas sąnaudas eksportuojamam produktui gaminti, jeigu jos naudojamos lygiaverčiais kiekiais kaip sąnaudos, už kurias gaunama importo muito grąžinimo išmoka. IV taip pat teigė, kad IIP naudotojas jį gali iškeisti tik į sąnaudų produktą (pagamintą vietoje), nurodytą išankstinėje licencijoje, ir kad išankstinė licencija buvo gauta pagal nuorodą į eksportuojamą produktą, kuriam jau buvo sunaudotas toks pats tų pačių sąnaudų kiekis.

(25) Nagrinėjant šiuos argumentus reikėtų atsiminti, kad išankstinės licencijos eksportuotojams (gamintojams eksportuotojams arba pardavėjams eksportuotojams) suteikiamos tam, kad jie galėtų importuoti sąnaudas, naudojamas eksportuojamiems produktams gaminti, nemokėdami muitų. Išankstinėmis licencijomis nustatomi leistini importo vienetai pagal jų kiekius arba pagal jų vertę. Abiem atvejais leistiniems bemuičiams pirkimams nustatyti naudojamos normos, kurios nustatomos daugumai produktų, įskaitant ir šiame tyrime nagrinėjamą produktą, taikant standartines sąnaudų ir produkcijos normas (SSPN). Išankstinėse licencijose nurodyti sąnaudų gaminiai yra gaminiai, naudojami atitinkamam eksportuojamam gatavam produktui pagaminti.

(26) Išankstinės licencijos turėtojas, ketinantis sąnaudas įsigyti ne tiesiogiai jas importuodamas, o iš vietinių šaltinių, turi galimybę įsigyti jas pagal IIP. Šiais atvejais išankstinės licencijos yra pripažįstamos kaip IIP ir patvirtinamos tiekėjui, kai pristatomi išankstinėse licencijose nurodyti gaminiai. Vadovaujantis „eksporto ir importo politikos“ dokumentu, IIP patvirtinimas suteikia tiekėjui teisę gauti išmokas už manomą eksportą, pavyzdžiui, sugrąžinimus už manomą eksportą ir galutinio akcizo mokesčio grąžinamąją išmoką.

(27) Šiuo atveju, bendradarbiaujanti įmonė labai ribotai naudojosi išankstinėmis licencijomis bemuitėms sąnaudoms importuoti. Vietoj to, įmonė licencijas keitė į IIP ir patvirtindavo jas vietos tiekėjams, iš ko gaudavo komercinės naudos. IIP komercinė nauda atitinka muitų sumą, kurios IIP leidžia atsisakyti tiekėjui pagal manomo eksporto sugrąžinimo galimybę.

(28) Pripažįstama, kad muitų drobeko sistemose gali būti numatyta grąžinamoji išmoka arba importo mokesčių sugrąžinimas už sąnaudas, kurios sunaudojamos gaminant kitą produktą, kai pastarajame eksportuojamame produkte yra tokios pačios kokybės ir tokių pačių savybių vietinių sąnaudų kaip ir tos, kuriomis buvo pakeistos vietinės sąnaudos. Pavyzdžiui, bendrovei būtų leidžiama, jeigu yra bemuičių sąnaudų trūkumas, naudoti vietines sąnaudas ir įtraukti jas į eksportuojamas prekes, o vėliau importuoti atitinkamą bemuičių sąnaudų kiekį. Šiuo atžvilgiu labai svarbu patikrinimo sistemos arba tvarkos egzistavimas, kadangi šiuo atveju ji leidžia IV užtikrinti ir parodyti, kad sąnaudų, už kurias prašoma grąžinti muitus, kiekis neviršija panašių eksportuotų bet kurio pavidalo produktų kiekio ir kad nėra importo mokesčių grąžinimo, viršijančio iš pradžių už atitinkamas importuotas sąnaudas surinktus mokesčius.

(29) Kaip nurodyta laikinajame reglamente, atliekant patikrinimą buvo nustatyta, kad nėra tokios sistemos arba tvarkos, kuri leistų patvirtinti, ar ir kurios sąnaudos, įgytos pagal IIP, sunaudojamos eksportuojamo produkto gamybos procese, arba patvirtinti, ar buvo importo muitų naudos perteklius, kaip apibrėžta

▼B

pagrindinio reglamento I priedo i punkte ir II bei III prieduose. Visų pirma, eksportuotojas nėra įpareigotas gamybos procese sunaudoti tų sąnaudų, kurias jis įsigijo pagal IIP. Kadangi atleidimas nuo importo muitų neapsiriboja atleidimu nuo tų muitų, kurie mokami už eksportuojamų produktų gamybos procese sunaudotas prekes, netenkinama sąlyga, kad naudos galima gauti tik už tas prekes, kurios buvo faktiškai sunaudotos eksportuojamų produktų gamybos procese. Todėl daroma išvada, kad Išankstinių licencijų schemos IIP elementas nėra leidžiama atleidimo/drobeko schema, kaip tai apibrėžta pagrindiniame reglamente.

(30) Be to, IIP negalima laikyti muitų drobeko schema, kadangi joje lyg ir nėra reikalavimo importuoti sąnaudas. Todėl schema gali būti laikoma tikra muitų drobeko schema tik tais atvejais, kai yra importo elementas, t. y. kai yra ryšys tarp importuotų sąnaudų ir eksportuotų prekių. Importuotų sąnaudų kiekis turėtų atitikti eksportuojamas prekes.

(31) Dėl pirmiau išvardytų priežasčių šie argumentai negali būti priimti, o laikinosios išvados dėl šios schemos kompensuotinumo ir naudos apskaičiavimo yra patvirtinamos.

5. **Maharaštros Vyriausybės Paskatų paketo schema (PPS)**

(32) Kaip nurodyta laikinajame reglamente, PPS schema gali naudotis tik įmonės, investavusios tam tikrose paskirtose geografinėse vietovėse, esančiose Maharaštros valstijos jurisdikcijoje. Ji netaikoma įmonėms, esančioms už šių vietovių ribų. Naudos dydis skiriasi priklausomai nuo atitinkamos vietovės. Todėl, vadovaujantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktu ir 3 straipsnio 3 dalimi, ši schema yra individuali.

(33) IV ir atitinkama įmonė pareiškė, kad ši schema yra nekompensuotina subsidija, kadangi ji atitinka pagrindinio reglamento 4 straipsnio 3 dalies kriterijus ir todėl laikytina „žalios šviesos“ regionine subsidija, suteikta Maharaštros valstijoje.

(34) Vadovaujantis šiuo straipsniu, norint išvengti išlyginamųjų priemonių, subsidijos nepalankioje padėtyje esantiems regionams kilmės ir (arba) eksportuojančios šalies teritorijoje turėtų atitikti tam tikrus kriterijus; visų pirma, jos turėtų būtų: i) suteiktos pagal bendrąjį regioninės plėtros planą, ii) atitinkami regionai turėtų aiškiai paskirtos gretimos geografinės vietovės, turinčios apibūdinamą ekonominę ir administracinę tapatybę, ir iii) turi būti laikomi esančiais nepalankioje padėtyje, remiantis neutraliais ir objektyviais kriterijais, kurie turi būti aiškiai išdėstyti teisės akte arba kitame oficialiame dokumente. Šie kriterijai turi apimti ekonominės plėtros įvertinimą remiantis bent vienu iš šių rodiklių: pajamomis vienam gyventojui, arba namų ūkio pajamomis vienam gyventojui, arba BVP vienam gyventojui (kiekvienu atveju šis rodiklis turi neviršyti 85 % atitinkamos kilmės arba eksportuojančios šalies teritorijai apskaičiuoto vidurkio) arba nedarbo lygiu, imant trijų metų laikotarpį (ne mažiau kaip 110 % kilmės arba eksportuojančios šalies teritorijai apskaičiuoto vidurkio).

(35) Maharaštros Vyriausybė savo rašte IV Prekybos ir pramonės ministerijai nurodė, kad PPS taikoma visam gretimam regionui, esančiam už santykinai pažangaus regiono Maharaštros valstijos Mumbajaus-Teino ruožo ribų, ir kad nepalankioje padėtyje esančiam regionui už šio ruožo ribų yra būdingos mažesnės nei valstijos vidurkis pajamos vienam gyventojui. Buvo pateikti duomenys, kurie rodė, kad regione, kuriam taikoma PPS, pajamos vienam gyventojui sudarė 74,54 % visos Maharaštros valstijos pajamų vidurkio 1982–1983 m. ir 74,81 % – 1998–1999 m. Tačiau šie duomenys nebuvo pagrįsti atitinkamais įrodymais.

(36) Bet kuriuo atveju, „žalios šviesos“ argumento nagrinėjimas parodė, kad Maharaštros valstijos pajamos vienam gyventojui, imant trijų metų laikotarpį (nuo 1996–1997 iki 1998–1999 m.),

▼B

daugiau kaip 60 % didesnės už nacionalinį Indijos vidurkį. Turėtų būti aišku, kad 85 % dydis lyginamas su visos kilmės arba eksportuojančios šalies, o ne tam tikros jos valstijos ar regiono, pajamomis vienam gyventojui. Remiantis tuo akivaizdu, kad subsidiją galinčio gauti Maharaštros regiono pajamos vienam gyventojui, nors ir neviršijančios 85 % regiono vidurkio, yra daug didesnės už pajamų vienam gyventojui nacionalinį vidurkį, todėl regionas nepriskiriamas „žalios šviesos“ kategorijai remiantis šiuo kriterijumi. Indijos valdžios institucijos nepateikė jokios informacijos apie nedarbo kriterijų.

(37) Vadovaujantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, daroma išvada, kad šiuo atveju ši schema neatitinka pagrindinio reglamento 4 straipsnio 3 dalies. Todėl patvirtinamos laikinosios išvados dėl šios schemos kompensuojamumo.

(38) Dėl subsidijos sumos apskaičiavimo, kaip išdėstyta laikinojo reglamento 72–74 konstatuojamosiose dalyse, IV ir atitinkama įmonė pareiškė, kad suma naudos, gautos pagal mokesčių atidėjimo paskatą, turėtų būti paskirstoma visiems pardavimams per tyrimo laikotarpį (TL), o ne visiems vietiniams pardavimams per TL, kaip buvo paskirstyta laikinai, kadangi tai yra bendrovės nauda kaip visuma ir todėl ji neturėtų būti priskirta tik vietiniams pardavimams.

(39) Be to, jos atkreipė Komisijos dėmesį į tam tikrus rodiklius, kurie padidino atitinkamos bendrovės naudos, gautos taikant atleidimo nuo pardavimo mokesčio lengvatą, apskaičiavimą.

(40) Argumentas dėl naudos, gautos taikant atleidimo nuo pardavimo mokesčio lengvatą, paskirstymo buvo laikomas pagrįstu ir Komisija atitinkamai patikslino subsidijos sumos apskaičiavimus.

(41) Dėl atleidimo nuo pardavimo mokesčio lengvatos, atsižvelgus į suinteresuotų asmenų pastabas ir išsamiai išnagrinėjus laikinąsias išvadas, buvo patikslinti laikinieji skaičiavimai, dėl ko sumažėjo bendra subsidijos suma.

(42) Vadovaujantis pirmiau apibūdintais patikslintais skaičiavimais, subsidijos, kurią bendrovė gavo pagal šią schemą, suma yra 0,8 %.

6. **Kompensuotinų subsidijų suma**

(43) Kompensuotinų subsidijų suma, apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento nuostatas, išreikšta ad valorem, yra 7,1 % tiriamam eksportuojančiam gamintojui.

(44) Indijos bendradarbiavimo lygis buvo aukštas (daugiau kaip 80 %). Atsižvelgiant į aukštą bendradarbiavimo lygį, buvo nuspręsta nustatyti liekamąjį subsidijos skirtumą tame pačiame lygmenyje kaip ir nustatytasis bendradarbiaujančiam eksportuojančiam gamintojui, t. y. 7,1 %.

Subsidijos tipas	EOV (*)	PMAK (*)	ESKPS	APMS	Išankstines licencijos/ IIP (*)	Maharaštros valstijos schema	VISO
Kokan Synthetics ir Chemicals Private Limited	1,4 %	1,7 %	0	0	3,2 %	0,8 %	7,1 %
Visos kitos							7,1 %

(*) Žvaigždute pažymėtos eksporto subsidijos.

▼B

E. **BENDRIJOS PRAMONĖ**

(45) Paskelbus laikinąjį reglamentą, daugelis suinteresuotų asmenų suabejojo Bendrijos pramonės apibrėžimu ir jo atitikimu pagrindinio reglamento 10 straipsnio 8 daliai. Visų pirma buvo pasiūlyta, kad skundą pateikusio gamintojo, Sorochimie Chime Fine, nepalaikė antrasis Bendrijos gamintojas, Quimigal S.A., kai pirmasis pateikė savo skundą.

(46) Primenama, kad, nors Quimigal nebuvo viena iš pradinio skundo šalių, bendrovė išreiškė savo paramą procesui pradinėje stadijoje ir aktyviai bendradarbiavo atliekant tyrimą. Atsakydama į tam tikrų suinteresuotų asmenų pretenzijas, ji taip pat patvirtino savo paramą procesui tyrimo eigoje. Todėl, kadangi Komisijai nebuvo pateikta jokių naujų elementų, kurie galėtų pakeisti jos ankstesnes išvadas, patvirtinamos laikinosios išvados dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo ir jos padėties, kaip nurodyta laikinojo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje.

F. **ŽALA**

1. **Preliminarios pastabos**

(47) Keli suinteresuoti asmenys suabejojo, ar Komisija teisingai nustatė sulfanilo rūgšties importo į Bendriją, Bendrijos vartojimo ir rinkos dalių duomenis. Jie teigė, kad Komisijos išvados dėl importo, t. y. jo kiekių ir vertės prasme, buvo nepakankamai atskleistos ir todėl buvo pažeistos jų gynybos teisės. Buvo pastebėta, kad dalies šios informacijos nebuvo ir viešame skundo variante, todėl skundas neatitiko pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje nustatytų standartų.

(48) Reikia pastebėti, kad pagal pagrindinio reglamento 29 straipsnio 1 dalį informaciją, kurią tyrimo šalys pateikė konfidencialiu pagrindu, tyrimo institucija turi naudoti konfidencialiai tiek, kiek atitinkama informacija pateisina tokį jos naudojimą. Primenama, kad sulfanilo rūgštį visame pasaulyje gamina gana mažai gamintojų. Todėl, siekiant išlaikyti konfidencialumą, buvo neįmanoma atskleisti tikslios informacijos, susijusios su produkto importu į Bendriją, ypač toms šalims, kuriose yra tik vienas eksportuojantis gamintojas. Todėl atskleidžiant informaciją suinteresuotiems asmenims buvo pateikti indeksuoti duomenys ir paaiškinimai dėl šio bei susijusių dalykų.

(49) Kadangi nė vienas iš suinteresuotų asmenų, iškėlusių nepakankamo atskleidimo klausimą, negalėjo parodyti, kad jiems glaustu pavidalu pateikta informacija neleido ginti savo teisių, jų argumentai šiuo klausimu turėjo būti atmesti.

2. **Atitinkamas importas**

(50) Vienas suinteresuotas asmuo pareiškė, kad importo padidėjimo duomenys, nurodyti laikinajame reglamente, buvo klaidinantys. Buvo teigiama, kad, iš rinkos pasitraukus daugeliui kitų gamintojų, Bendrijos vartotojai buvo priversti sulfanilo rūgštį pirkti pasaulinėje rinkoje, dėl ko smarkiai išaugo importuojami kiekiai. Šį argumentą teko atmesti dėl daugelio priežasčių. Visų pirma, nebuvo pateikti papildomi įrodymai dėl importo kiekių, kad reikėtų pakeisti laikinajame etape šiuo klausimu padarytas išvadas. Panašiai, nors laikinojo reglamento 161 konstatuojamojoje dalyje buvo pripažinta, kad buvo tikimasi, jog importas iš Indijos ir toliau vaidins svarbų vaidmenį tenkinant paklausą Bendrijoje, taip pat buvo pastebėta, kad, jei Bendrijos pramonei nebūtų tekę patirti žalingo subsidijuoto importo poveikio, ji būtų galėjusi įgyvendinti tam tikrus plėtimosi planus, kurie leistų patenkinti didžiąją Bendrijos paklausos dalį. Atsižvelgiant į tai, patvirtinamos laikinosios išvados dėl importo iš Indijos į Bendriją

▼B

ir kainų numušimo lygio, kaip nurodyta laikinojo reglamento 81–85 konstatuojamosiose dalyse.

3. **Bendrijos pramonės padėtis**

(51) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalimi, subsidijuoto importo poveikio Bendrijos pramonei nagrinėjimas apėmė visų tinkamų ekonominių veiksnių ir rodiklių, turinčių įtakos jos būklei, įvertinimą.

(52) Po laikinojo atskleidimo daugybė suinteresuotų asmenų suabejojo tuo, kaip Komisija preliminariai nustatė žalą, kadangi tam tikri rodikliai rodė teigiamus poslinkius. Visų pirma buvo nurodyta, kad Bendrijos pramonės gamybos, pardavimų ir pajėgumų išnaudojimo padidėjimas nagrinėjamu laikotarpiu (nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 2001 m. birželio 30 d.) patvirtino, kad Bendrija žalos nepatyrė. Vienas suinteresuotas asmuo taip pat pareiškė, kad Komisijai nepavyko tinkamai įvertinti darbo užmokesčio sąnaudų, kaip to reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalį.

(53) Primenama, kad pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalį nė vienas iš ekonominių veiksnių ar faktorių, išvardytų minėtame straipsnyje, nėra būtinai lemiami nustatant žalą. Iš tikrųjų, kai kurie rodikliai, susiję su Bendrijos pramonės pagamintais ir parduotais kiekiais, rodė teigiamus poslinkius, tačiau į juos reikia žiūrėti atsižvelgiant į tai, kad Bendrijos sulfanilo rūgšties vartojimas per tiriamą laikotarpį padidėjo 13 % ir kad rinkoje sumažėjo tiekėjų skaičius, nes buvo uždaryti kai kurie Bendrijos gamintojai.

(54) Tačiau svarbiau prisiminti tai, kad Bendrijos pramonė patyrė žalos dėl kainų sąstingio ir kainų slopinimo. Visų pirma, jos vidutinė pardavimo kaina smarkiai krito nuo 1997 iki 1998 metų, kadangi didėjančių importo kiekių rinkoje spaudimas tapo akivaizdus. Vėliau Bendrijos pramonei pavyko padidinti savo vidutinę pardavimo kainą, nes paklausa Bendrijos rinkoje taip pat didėjo, tačiau jai nepavyko pasiekti tokio lygio, kuris leistų jai visiškai padengti gamybos sąnaudas, ir per TL toliau patyrė nuostolių.

(55) Dėl argumento, susijusio su darbo užmokesčiu, buvo pastebėta, kad, nors nagrinėjamu laikotarpiu Sorochimie samdomų darbuotojų skaičius sumažėjo, vidutinės vieno darbuotojo įdarbinimo sąnaudos padidėjo. Taip atsitiko dėl pasikeitusios darbuotojų visumos tuo laikotarpiu ir dėl bendros darbo užmokesčio infliacijos. Kalbant apie Quimigal reikia pastebėti, kad pagrindiniais rodiklio metais (1998 m.) įmonė sulfanilo rūgšties negamino. Gamybą pradėjus 1999 m., darbuotojai šia veikla užsiėmė dirbdami visu etatu, o nuo 2000 m. dirbo dar vieną papildomą dieną. Nė viena iš įmonių nenurodė, kad sulfanilo rūgšties veiklai samdomų darbuotojų darbo užmokestį būtų paveikęs nagrinėjamas importas. Todėl nebuvo laikoma, kad darbo užmokestis yra žalos rodiklis.

(56) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, patvirtinamos laikinosios išvados, kad Bendrijos pramonei buvo padaryta esminės žalos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 8 straipsnyje ir išdėstyta laikinojo reglamento 88–107 konstatuojamosiose dalyse.

G. **PRIEŽASTINIAI RYŠIAI**

1. **Bendrosios pastabos apie Komisijos išvadas dėl žalos priežastinių ryšių**

(57) Kai kurie suinteresuoti asmenys teigė, kad Bendrijos pramonė iš dalies pati buvo atsakinga už patirtą žalą. Keli asmenys suabejojo Sorochimie valdymo, produkto ir klientų aptarnavimo kokybe bei

▼B

atkreipė dėmesį į tai, kad ji pati per nagrinėjamą laikotarpį importavo sulfanilo rūgštį. Vienas asmuo taip pat teigė, kad Sorochimie patirta žala turėtų būti grindžiama kita jos ūkine veikla (klijai), kuri patyrė daug sunkumų per TL. Kalbant apie Quimigal, antrosios bendrovės, kuri yra Bendrijos pramonės dalis, padėtį buvo teigiama, kad jos sprendimas į rinką įžengti su žemų kainų strategija pradiniame etape taip pat prisidėjo prie tariamos žalos. Galiausiai, taip pat buvo teigiama, kad Bendrijos pramonė buvo priversta tenkinti griežtus aplinkosaugos reikalavimus bei patirti didesnes darbo ir transporto išlaidas nei eksportuojančių Indijos gamintojų, todėl tos šalies kilmės importuojamos prekės buvo konkurencingai pranašesnės ir nebuvo siūlomos už žalingas kainas.

(58) Tyrimas parodė, kad Sorochimie, nepaisant finansinių sunkumų, susijusių su rinkoje dominuojančiomis ypač mažomis kainomis, tiriamu laikotarpiu susirado naujų klientų ir sugebėjo pritaikyti savo produktus prie jų poreikių. Įmonė buvo priversta pirkti tam tikrus atitinkamo produkto kiekius tiriamu laikotarpiu, kad galėtų patenkinti esamus klientų reikalavimus, kol jos gamybos įrenginiai buvo iš esmės remontuojami. Todėl negalima laikyti, kad Sorochimie pati prisidėjo prie jai padarytos žalos. Panašiai primenama, kad visos ypatingos išlaidos, susijusios su įmonės sunkumais jos klijų versle, nebuvo įtrauktos į šį tyrimą, kadangi jos nėra susijusios su atitinkamu produktu ir todėl neatsispindi žalos rodikliuose, apibūdintuose laikinajame reglamente.

(59) Laikinojo reglamento 118 konstatuojamojoje dalyje buvo pastebėta, kad Quimigal sprendimas įeiti į rinką buvo priimtas tada, kai sulfanilo rūgšties kainos Bendrijos rinkoje buvo didesnės. Quimigal pavyko įsitvirtinti rinkoje tokiu metu, kada Bendrijoje didėjo paklausa ir keitėsi sulfanilo rūgšties tiekėjų skaičius tiek Bendrijoje, tiek ir už jos ribų. Taip pat buvo pastebėta, kad įmonė buvo priversta siūlyti tokias kainas, kurios būtų panašios į dempingo kainas ir subsidijuoto importo kainas, kad galėtų įsitvirtinti rinkoje ir gauti rinkos dalį 1999 m. ir 2000 m., kadangi jos sąlyginai mažas dydis nulėmė tai, kad bendrovė negalėjo diktuoti kainų, o tik prie jų prisitaikyti. Nepaisant to, jos rinkos dalis šiek tiek sumažėjo TL, ypač padidėjus iš Indijos importuojamiems kiekiams. Todėl nebuvo nustatyta jokių požymių, kad Bendrijos pramonės būklės pablogėjimas įvyko dėl per didelės konkurencijos pačioje Bendrijos pramonėje.

(60) Dėl tariamai didesnių išlaidų, kurių Bendrijos pramonei teko patirti laikantis aplinkosaugos reikalavimų ir kitų dalykų, reikėtų prisiminti, kad nustatant normalią vertę buvo atsižvelgta į nagrinėjamų importuotų prekių konkurencingumo privalumą. Todėl patvirtinamos laikinosios išvados dėl žalos priežasčių, išdėstytos laikinojo reglamento 121–123 konstatuojamosiose dalyse.

H. **BENDRIJOS INTERESAS**

(61) Paskelbus laikinąjį reglamentą, vienas suinteresuotas asmuo domėjosi, kaip Komisija galėjo nustatyti, atsižvelgiant į tai, kad Sorochimie buvo sanuojama, kad Bendrijos pramonė buvo gyvybinga ir konkurencinga. Primenama, kad Sorochimie buvo priversta siekti apsaugos nuo savo kreditorių po tam tikrų problemų jos klijų versle ir kitų sunkumų sulfanilo rūgšties veikloje. Charleville Mézières prekybos teismas paskyrė administratorių įmonės prekybos veiklai tvarkyti ir nurodė įmonei laikotarpį, per kurį ji turėjo parengti restruktūrizavimo planą. Šis laikotarpis neseniai buvo pratęstas iki 2003 m. sausio 31 d. Nesant kitų nenumatytų įvykių, įmonė turėtų tęsti veiklą artimiausioje ateityje ir todėl gautų naudos, jeigu būtų įvestos galutinės priemonės. Todėl patvirtinamos laikinosios išvados, kad priemonių įvedimas atitiktų Bendrijos pramonės interesus, kaip nurodyta laikinojo reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje.

▼B

(62) Daugelis suinteresuotų asmenų pareiškė, kad Komisijai nepavyko objektyviai įvertinti vartotojų padėties, kadangi ji neatsižvelgė į Bendrijos pramonės kainų padidėjimą, kuris tikriausiai įvyks įvedus priemones. Taip pat buvo teigiama, kad priemonės prieštaravo Bendrijos interesams, kadangi Bendrijos pramonės gamybos pajėgumų nepakako Bendrijos paklausai patenkinti ir dėl dviejų Bendrijos gamintojų galėtų susidaryti duopolija uždarius rinką importui iš Indijos ir iš KLR, dėl kurios tuo pat metu atliekamas antidempingo tyrimas.

(63) Atsakant į argumentą, kad Komisijai nepavyko objektyviai atsižvelgti į įvairius interesus priimant sprendimą dėl priemonių įvedimo, primenama, kai laikinajame etape Komisija išsamiai išanalizavo kiekvieną iš pagrindinių vartotojų sektorių (optinių baliklių, konkrečių priedų, dažų ir dažiklių gamintojų). Atliekant analizę buvo įvertintas priemonių poveikis jų kainoms remiantis tuo, kad nagrinėjamo importo kainos padidėtų dėl pasiūlytų priemonių. Tuo pat metu atliekant skaičiavimus buvo tinkamai atsižvelgta į didžiausią galimą sulfanilo rūgšties, kurią parduoda Bendrijos pramonė, kainos padidėjimą, kuris būtų 10 %, remiantis tuo, kad jos kaina po priemonių įvedimo padidėtų iki lygio, panašaus į nagrinėjamo importo, ir atsižvelgiant į tai, kad per TL ji ir taip veikė pakankamai stipriai išnaudodama gamybos pajėgumus. Taigi, suinteresuoti asmenys nepateikė jokių naujų elementų, kurie pakeistų laikinąsias išvadas dėl galimo skirtingų vartotojų pramonės šakų gamybos išlaidų padidėjimo.

(64) Kalbant apie pasiūlą ir konkurencinę padėtį Bendrijos rinkoje reikia pastebėti, kad dabartiniai Bendrijos pramonės gamybos pajėgumai galėtų patenkinti arti 50 % Bendrijos paklausos. Bet kuriuo atveju, priemonėmis nesiekiama uždaryti rinkos importui iš Indijos, bet užtikrinti, kad importas yra nesubsidijuotomis ir nežalingomis kainomis. Todėl tikimasi, kad į rinką ir toliau pateks importas iš trečiųjų šalių, įskaitant ir iš Indijos. Tuo pat metu priemonės turėtų užtikrinti tęstinę sulfanilo rūgšties gamybą Bendrijoje, kas užtikrintų vartotojams didesnį pasirinkimą tarp vietinių ir užsienio tiekėjų, ir turėtų išlaikyti konkurencija tarp visų tiekėjų. Taip pat reikėtų pabrėžti, kad Bendrijos pramonė turi planų didinti savo gamybos apimtis investuodama į naujus objektus, jeigu kapitalines išlaidas galima pagrįsti. Tam reikia pašalinti žalingą subsidijuoto importo poveikį.

(65) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, patvirtinamos laikinosios išvados, kad priemonių įvedimas neprieštarauja Bendrijos interesams, kaip nurodyta laikinojo reglamento 164 konstatuojamojoje dalyje.

I. ANTISUBSIDIJŲ PRIEMONĖS

1. Žalos panaikinimo lygis

(66) Nesant naujų pareiškimų šiuo klausimu, patvirtinama metodika, kuri buvo naudojama žalos skirtumui nustatyti, kaip išdėstyta laikinojo reglamento 165–167 konstatuojamosiose dalyse.

2. Galutinės priemonės

(67) Kadangi žalos panaikinimo lygis yra didesnis už nustatytą subsidijos skirtumą, galutinės priemonės turėtų būti pagrįstos subsidijos skirtumu. Todėl taikomas toks muitas:

Indija (visos įmonės): 7,1 %.

3. Galutinis laikinųjų muitų surinkimas

(68) Atsižvelgiant į nustatytą subsidijavimo dydį ir Bendrijos pramonei padarytos žalos rimtumą, laikoma, kad būtina galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikinojo kompensacinio muito būdu,

▼B

taikant galutinai nustatyto muito normą. Sumos, surinktos pagal laikinąjį muitą ir viršijančios galutinį muitą, grąžinamos.

J. **ĮSIPAREIGOJIMAS**

(69) Įvedus laikinąsias priemones, vienintelis bendradarbiaujantis eksportuojantis Indijos gamintojas pasiūlė įsipareigojimą dėl kainos pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį. Tai darydamas jis sutiko pardavinėti atitinkamą produktą tokia kaina, kuri yra lygi arba didesnė už kainas, kurios gali pašalinti žalingą subsidijavimo poveikį. Įmonė taip pat reguliariai teiks Komisijai išsamią informaciją apie savo eksportą į Bendriją, o tai reiškia, kad Komisija galės vykdyti efektyvią įsipareigojimo priežiūrą. Be to, eksportuojančio gamintojo pardavimų struktūra yra tokia, kad, Komisijos manymu, sutarto įsipareigojimo pažeidimo rizika yra nedidelė.

(70) Atsižvelgdama į tai, Komisija priėmė pasiūlytą įsipareigojimą Sprendimu 2002/611/EB ([1]).

(71) Siekiant užtikrinti veiksmingą įsipareigojimo laikymąsi ir kontrolę, atitinkamai muitinei pateikiant prašymą išleisti į laisvą apyvartą pagal įsipareigojimą, atleidimas nuo muito galimas tik tada, jeigu pateikiama prekybinė sąskaita-faktūra, kurioje nurodyta šio reglamento priede išvardyta informacija. Jeigu tokia sąskaita nepateikiama arba jeigu ji neatitinka muitinei pateikto produkto, turėtų būti mokama atitinkama kompensacinio muito norma.

(72) Reikėtų pastebėti, kad pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimą arba įtarus esant pažeidimą, kompensacinis muitas gali būti nustatytas pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 9 ir 10 dalis.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Sulfanilo rūgšties, klasifikuojamos KN kodu ex 2921 42 10 (TARIC kodas 2921 42 10 60), kurios kilmės šalis Indija, importui įvedamas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio muito, taikomo grynai franko Bendrijos siena kainai iki muito, norma yra 7,1 %.

▼M1

_____

▼M2

3. Neatsižvelgiant į 1 dalį, galutinis muitas netaikomas importo prekėms, išleistoms į laisvą apyvartą pagal 2 straipsnį.

▼B

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muitų mokesčių.

▼M1

_____

▼M2

2 straipsnis

1. Prekių, kurių išleidimas į laisvą apyvartą deklaruojamas pagal sąskaitas, išduotas bendrovių, kurių įsipareigojimus Komisija priėmė ir kurių pavadinimai yra įtraukti į Komisijos sprendime 2006/37/EB ([2]) pateiktą kartais atnaujinamą sąrašą, importas atleidžiamas nuo 1 straipsniu nustatytų antidempingo muitų, jeigu:

([1]) OL L 196, 2002 7 25, 36 p.
([2]) Žr. šio Oficialiojo leidinio 52 p.

▼M2

— jas pagamino, išsiuntė ir joms sąskaitas išrašė tiesiogiai minėtos bendrovės pirmam nepriklausomam klientui Bendrijoje, ir

— prie šių importuojamų prekių yra pridėta su įsipareigojimu susijusi galiojanti sąskaita. Su įsipareigojimu susijusi sąskaita yra prekybinė sąskaita, kurioje yra visa priede nurodyta informacija ir deklaracija, ir

— deklaruotos ir muitinei pristatytos prekės tiksliai atitinka sąskaitoje pateiktą aprašymą.

2. Skola muitinei atsiranda išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijos priėmimo metu, jei nustatoma, kad 1 straipsnyje aprašytos ir pagal 1 dalyje nurodytas sąlygas nuo muitų atleistos prekės importuojamos nesilaikant vienos arba kelių minėtų sąlygų. Laikoma, kad 1 dalies antroje įtraukoje nurodyta sąlyga nebuvo įvykdyta, jeigu nustatoma, kad sąskaita neatitinka priedo nuostatų, nėra tikra arba jeigu Komisija panaikino įsipareigojimą pagal 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Bendrijos narėmis nesančių valstybių [1] 8 straipsnio 9 dalį ar pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 9 dalį, priimdama reglamentą arba sprendimą, kuriame nurodoma konkreti operacija (-os), ir atitinkama (-os) su įsipareigojimu susijusi (-ios) sąskaitą (-os) paskelbiama (-os) negaliojančia (-iomis).

3. Galimą skolos muitinei atsiradimą pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą [2], 201 straipsnį kuriai nors šaliai neįvykdžius vieno arba kelių 1 dalyje išvardytų ir 2 dalyje išsamiau apibrėžtų sąlygų importuotojai pripažįsta kaip normalią verslo riziką. Skola muitinei grąžinama Komisijai panaikinus įsipareigojimą.

▼B

3 straipsnis

Sumos, užtikrintos pagal laikinąjį kompensacinį muitą, įvestą pagal Reglamentą (EB) Nr. 573/2002, galutinai surenkamos taikant galutinai įvestų muitų normą. Gautos sumos, kurios viršija galutinę kompensacinio muito normą, grąžinamos.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼M1

———————

[1] OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (OL L 77, 2004 3 13, p. 12).

[2] OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 648/2005 (OL L 117, 2005 5 4, p. 13).

▼M2

PRIEDAS

Prekybinėje sąskaitoje, pridedamoje bendrovei parduodant į Bendriją sulfanilo rūgštį, kuriai taikomas įsipareigojimas, nurodomi šie rekvizitai:

1) Antraštė „PREKYBINĖ SĄSKAITA, PRIDEDAMA PRIE PREKIŲ, KURIOMS YRA TAIKOMAS ĮSIPAREIGOJIMAS.“

2) Komisijos sprendimo 2006/37/EB 1 straipsnyje minimos prekybinę sąskaitą išdavusios bendrovės, kuri prisiima įsipareigojimą, pavadinimas.

3) Prekybinės sąskaitos numeris.

4) Prekybinės sąskaitos išdavimo data.

5) Papildomas TARIC kodas, pagal kurį sąskaitoje įrašytos prekės turi būti įformintos Bendrijos pasienio muitinėje.

6) Tikslus prekių aprašymas, įskaitant:

   — tyrimo ir įsipareigojimo tikslu naudojamą produkto kodo numerį (PKN) (pvz., „PA99“, „PS85“ ar „TA98“),

   — technines ir (arba) fizinės PKN specifikacijas, t. y. „PA99“ ir „PS85“ – balti birūs milteliai ir „TA98“ – pilki birūs milteliai,

   — bendrovės produkto kodą (BPK) (jei reikia),

   — KN kodą,

   — kiekį (tonomis).

7) Pardavimo sąlygų aprašymas, įskaitant:

   — kainą už toną,

   — taikomas atsiskaitymo sąlygas,

   — taikomas pristatymo sąlygas,

   — bendrą nuolaidų ir lengvatų sumą.

8) Bendrovės, kuri vykdo importuotojo į Bendriją funkciją ir kuriai bendrovė tiesiogiai išdavė prekybinę sąskaitą, pridedamą prie prekių, kurioms taikomas įsipareigojimas, pavadinimas.

9) Sąskaitą ir toliau pateiktą pasirašytą deklaraciją išdavusios bendrovės darbuotojo vardas ir pavardė:

   „Aš, toliau pasirašęs, patvirtinu, kad į šią sąskaitą įrašytos tiesiogiai į Europos bendriją eksportuojamos prekės parduodamos tokia apimtimi ir pagal tokias sąlygas, kaip nurodyta (BENDROVĖS) pasiūlytame ir Europos Komisijos sprendimu 2006/37/EB priimtame įsipareigojime. Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“